

Mohácsi Dániel (1932–2023)

2023. szeptember 17-én elhunyt Mohácsi Dániel, a 2022. évben Életfa Emlékplakett Arany fokozatával kitüntetett erdőmérnök. Búcsúztatására október 10-én került sor a Solymári Köztemetőben.

A gyászszertartást követően családtagjai mellett a KEFAG Zrt. részéről egykori munkatársai kísérték végős nyughelyére. A polgári szertartás végén egyetlen zeneszám hangzott el: az 1954-es erdőmérnöki évfolyam még életben lévő néhány tagja által ez alkalomra küldött *erdészhimnusz!*

1932. május 7-én született Nagykőrösön. Gyermekkorát szülőhelyén töltötte. Édesapja ácsmester volt, édesanyja háztartásbeli. Három testvérrel – Györggyel, Pállal és Ferencel – felnőtt-, illetve öregkorukig kiegyensúlyozott, szeretetteljes kapcsolatban állt.

A Nagykőrösi Református Gimnázium elvégzése után – édesapja szakmai példája, valamint az erdőhöz, illetve a fához mint alapanyaghoz való vonzalma okán – tanulmányait a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetemen folytatta, ahol 1954-ben okleveles erdőmérnöki diplomát szerzett. A végzés után szakmai gyakorlatra az akkori Bódvölgyi Állami Erdőgazdasághoz került.

1955-től a Kelet-bükki Állami Erdőgazdaság dolgozója lett, ahol több munkakört is betöltött. Szakmailag jól képzett, nagy gyakorlati tapasztalattal rendelkező, felelősségteljes kollégaként ismerték meg.

1959-től a Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdasághoz került, ahol előbb a Bányabükki, majd a Miskolci Erdészet vezetője lett.

1970-től a Kiskunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Központjának munkatársa lett Kecskeméten, ahol faipari, értékesítési és fagazdasági osztályvezetőként dolgozott.

Szakmai munkája során – sokrétű tapasztalata nyomán – valóra válthatta technológiai és technikai elképzeléseit. Tárgyalási szintre fejlesztett német nyelvtudása segítségére volt a külföldi partnerekkel való sikeres üzletkötésekben. A dolgozók érdekképviseletében mint a gazdaság szakszervezeti elnöke vállalt szerepet hosszú éveken át.

A KEFAG-nál töltött több mint 20 év munkaviszony alatt elismerten hozzájárult a faanyagtermelés és -értékesítés összhangjához, a szakmai tervek teljesítéséhez és a gazdaság pénzügyi stabilitásához. 1992-ben ment nyugdíjba. Nyugdíjba vonulásakor több kollégája tömören úgy fogalmazott: elment közülünk az utolsó úriember!

Az Országos Erdészeti Egyesületnek azonban nyugdíjasként is tagja maradt, haláláig.

Munkássága során többféle díjat és jutalmat kapott, legutóbb 2022. augusztus 20-án, amikor állami ágazati kitüntetésben részesült: megkapta az Életfa Emlékplakett arany fokozatát. A Soproni Egyetemen pedig az évek során átvehette arany-, gyémánt- és vasdiplomáját is.

Nyugdíjas éveit során rendkívül tevékeny maradt, folytatta hobbiját, a barkácsolást, melyet roppant kreativitással és precizitással művelt. Családtagjainak, barátainak szívesen készített bármit, FÁBÓ! Olvasni is nagyon szeretett, különösen történelmi tárgyú könyveket.

Feleségét a gyakornoki évek alatt, Szinben ismerte meg. Ő is épp gyakornoki idejét töltötte a Borsod megyei faluban. Már rövid ismeretség után teljes bizonyossággal megérezte, hogy ők ketten összetartoznak, és a sárospataki bazilikában 1957. április 27-én házasságot kötöttek. 66 éven át éltek páratlanul szép, tiszteleten, megértésen és kölcsönösségen alapuló házasságban: lehetőleg minden együtt csináltak, mindenhová együtt mentek, vigyáztak egymásra és főleg egymás egészségére.

Szerettek utazni: rokonokhoz, barátokhoz, kirándulni itthon és külföldön, családi házukban kertészkedni. Dániel különös gondnal ápolta, és „szakmai szemmel” kísérelte figyelemmel a kertjükben telepített saját kis erdejét.

Egy gyermekük született – 1960-ban –, Enikő. Leányuknak gyönyörű gyermekkor nyújthattak a Miskolc és Lillafüred között található, Csanyik-völgyi erdészeti szolgálati házukban és környékén.

Így ő is megszerette az erdőt, az erdei növény- és állatvilágot, és bár angol fordító lett, „becsületből” elvégezte az Erdészeti Technikumot is. Lányuk férje szintén erdőmérnök képzettségű, bár már informatikai vonalon dolgozik.

Lányuk és vejük két leányunokával örvendeztette meg őket (Eszterrel és Júliával), Eszter és párja, Balázs pedig egy már 5 hónapos dédunokával, Boldizsár Dániellel is megajándékozta őket.

A temetési szertartáson szeretett családtagjai az alábbi gondolatokkal búcsúztak tőle, illetve emlékeztek rá:

Lányuk – bár szívesen tette volna hosszan is –, tömören így emlékezett: „*Soba életemben nem volt apabiányom, de ezután lesz... lélekroppantó. Apukám rendkívül szeretetteljes, gondoskodó és önfeláldozó volt, jobbat kívánni sem lehetett.*”

Eszter unokája: „*A Legendás Nagypapa – már életemben is mindig így emlegettem Papit, amikor meséltem róla valakinek. Összetört a hirtelen távozása, de nyugtat az a tudat, hogyha ezt az Élet nevű játékot meg lehet nyerni, akkor neki sikerült. 66 boldog évet élt erős szövetségben lelki társával, közel a családjához és barátaihoz, kitehasedett hivátu-*

sában, és megérte, hogy dédnagyszülővé váljon. Mindig éles elméjű, figyelmes, humoros ember volt, aki 91 éves korát meghazudtolóan egy fiatal ember vitalitásával és életszeretettel élt. Csak úgy sugárzott belőle az erdő és a fa iránti szeretet: számos közös kirándulásunk során végig azt éreztük, mintha a személyes idegenvezetőnk lenne egy varázslatos világban. A férjem egyszer jól megfogalmazta: vele olyan volt az erdőt járni, mintha nem vendégek lennénk ott, hanem hazamennénk. Még ültetett is néhány négyzetméternyi erdőt a kertjében! Alig lehetett leparancsolni a padláson lévő kis műhelyéből, és szerintem sokunknál lapul néhány a fából készült tárgyralátéteiből, telefontartóiból. A legnagyobb ember volt, akit valaha ismertem, és örökre ő marad a példaképem, hogy hogyan lehet egy életet szépen és jól megélni.”

Júlia unokája: „*Hosszan tudnék mesélni Papiról, mert olyan egyedülálló személyiség volt, hogy azokban is mély nyomot hagyott, akik csak felületesen ismerték. Olyan erős szeretetet és tiszteletet érezek iránta, amit nehéz szavakba önteni. Számomra Ő volt a példakép! Általánosságban szólva is, mert nála tisztességesebb, őszintébb, tisztább szívű és érdekesebb embert nem ismertem, de személyesen is nagyon közel állt hozzám a huncutságával, a fürgeségével, az ugratásaival és a lobbanekonyságával, amiben azonban sosem volt agresszió. Számomra a legfontosabb örökségem tőle az erdő iránti szerelem: én csak az erdőben tudok igazán megpihenni. És mindig, amikor az erdőt járom, azt érzem: Papi velem van! Ezelőtt is így volt, és ezután is így lesz... Elmondhatatlanul összetört, amikor el kellett búcsúznom tőle, de ahogy telik az idő, egyre inkább csak hálás vagyok, hogy ő volt a Nagypapám, hogy a világon volt, és hogy utolsó pillanatáig, 91 évesen is olyan aktívan és tetterősen élhetett, ami őt boldoggá tette.*”

Halálát – 2023. szeptember 17-én – nem betegség okozta, hanem egy otthoni baleset. A rá jellemző serény munkálkodás közben egy szerencsétlen esés következtében többszörös koponyacsonttörést szenvedett. Eszméletét veszítette, és családtagjai már csak a kórházban búcsúzhattak el tőle.

Volt munkáltatója, a KEFAG Zrt. évente megszervezi volt dolgozói részére a hagyományos nyugdíjastalálkozót, melyen mindig nagy örömmel vett részt. Az ez évi rendezvényre is megkapta meghívóját, melyre lelkesen készült feleségével, de részt venni azon már sajnos nem tudott, mert ugyanazon a napon vettünk végső búcsút tőle a solymári temetőben.

Tisztelt Mérnök Úr! Kedves Dani! Emléked megőriztük, nyugodj békében!

A KEFAG Zrt. dolgozói kollektívája nevében: **Koczka Zoltán, Mézes Lajos**

Amit egy baleknak tudnia kell!

„Amit egy baleknak tudnia kell! Szemlények a selmeci diák hagyományok köréből” címmel jelent meg Bende Attila és Bartha Dénes kötete, amelynek bemutatója 2023. október 3-án volt a soproni Lignum Látogatóközpontban.

Az első nyomtatott balektudnivaló 1965-ben Miskolcon jelent meg, és ezzel megadta a szerény alapokat a balek-Firma oktatáshoz. Az első nyomtatott soproni majd 30 évvel később, 1994-ben hagyta el a nyomdát a Cél a Béla „Tanszék” kiadásában. Ezt a füzetet bővítette tovább a Fröccsöntő Sasok B.T., majd tőlük a Selmeci Társaság vette át a szerkesztés munkáját. Sajnos az évek során zanzásított balektudnivalók egész sora hagyta el az egyetemi nyomdát.

Bende Attila a. Professzor és Bartha Dénes a. Pro Natura szakavatott kézzel nyúltak a témához, könyvük hét jól tagolt fejezetre oszlik. A könyv gazdag illusztrációs anyaga kiegészül a nyitó fejezetképekkel, ahol minden esetben egészoldalas fotót és egy-egy odaillő idézetet találunk. A könyvet rendkívül gazdag, a megfelelő fejezetekhez csatolt ajánlott irodalom zárja. A mindenkori olvasó érdeklődését igyekeznek felkelteni vele. Közérthetően, olvasmányosan, tárgyi tévedések mellőzésével született meg a szép kiállítású könyv.

A Bende-Bartha szerzőpáros a selmeci diák hagyományok teljes kereszt-

metszetének bemutatására törekedett a kezdetektől napjainkig. Itt jegyezzük meg, hogy mind a ketten elkötelezett kutatói a selmeci diák hagyományok történetének, megélik és továbbadják azokat.

A könyvet nemcsak a selmeci utóintézmények leendő balekjainak és Firmáinak ajánljuk. Mindazok használnak forgathatják ezt az összefoglaló munkát, akik szeretnék jobban megismerni a selmeci-soproni diák hagyományok múltját, a hagyományok eredetét, színtereit és azok évszázadok alatti változását.

Jobban megértheti minden olvasó, mit jelent az életükben „másodszor kezeszkedett” egyetemi polgároknak a selmeci szellem: hazaszeretet, szakmaszeretet, testvériség.

A selmeci diák hagyományok 2014 óta szellemi kulturális örökségünk része. Az itt közölt szemlények ennek megismerését, az abban való elmélyülést nagyban szolgálják. A könyv a Soproni Egyetem honlapján keresztül rendelhető meg.

Dr. ifj. Sarkady Sándor

Forrás: SoE

HASZNÁLJA TAGSÁGI KÁRTYÁJÁT!

Az Országos Erdészeti Egyesületben fennálló tagságot 2012-től tagsági kártya igazolja. Az OEE-kártya tulajdonosa egyre több kedvezményt vehet igénybe a különböző vásárlási lehetőségektől kezdve a vadászházi szállásokig. Az aktuálisan elérhető kedvezmények listája a www.oee.hu oldalon olvasható, évente egy alkalommal az *Erdészeti Lapok* is közli.

Az Egyesület vezetése a kártya használatára biztat minden egyesületi tagot! A kedvezményrendszer igazi értékét, minél szélesebb körű elfogadottságát a rendszeres kártyahasználat alapozza meg.

A kártya névre szól, sorszámmal és vonalkóddal van ellátva, az Egyesület titkársága évente érvényesíti. A 2023-ra szóló érvényesítő matrikát azok a tagok kapták meg az *Erdészeti Lapokon* keresztül, akik határidőre eleget tettek az adott évre vonatkozó tagdíjfizetési kötelezettségüknek.

A kedvezményrendszerről és a tagsági kártyával kapcsolatos bármely kérdésben felvilágosítás kérhető az Egyesület titkárságán (titkarsag@oee.hu, 06 1 201 6293) vagy a helyi csoportok titkárainál.

Partnereink:

STIHL

MINDIG KÉZNÉL STIHL » ÉS KÉSZ

Őszi ajánlataink **2023. szeptember 1. - október 31.**
között, a készlet erejéig érvényesek.

WWW.STIHL.HU